

men i al Almindelighed om at lette Vælgerne Adgangen til at stemme, ikke alene dem, der flyttede til en anden Kommune, men ogsaa Personale ved Statsbanerne, Handelsrejsende, Hospitalspatienter o. s. v. Hvis det Forslag, der er stillet af Mindretallet, havde været saa omfattende, kunde vi have givet det vore Stemmer; som det nu foreligger, vil vi ikke kunne gøre det.

Søren Svendsen: Som ærede Medlemmer ser, er der udenfor Betænkningen stillet et Ændringsforslag af 5 Medlemmer, paa hvis Vegne jeg skal gøre nogle Bemærkninger for at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse. Naar dette Ændringsforslag fremkommer fra nogle Medlemmer og ikke fra selve det Udvalg, der har behandlet Valglovsforslaget, er Grunden den, at dette Udvalg har skønnet, at Vederlaget eller Godtgørelsen til Rigsdagens Medlemmer i snævraste Forstand er et Spørgsmaal, der vedrører Medlemmerne af begge Ting, og som i og for sig ikke har andet med Valgloven at gøre, end at Grundloven bestemmer, at dette Vederlag skal fastsættes i Valgloven. Derfor har Udvalget henvendt sig til Rigsdagens Præsidium og anmodet det om at foranledige, at Spørgsmaalet om Godtgørelsen til Rigsdagens Medlemmer blev taget op til Overvejelse. Præsidiet har derefter forhandlet Sagen med Repræsentanter fra Partierne i begge Ting, og Resultatet af disse Forhandlinger er det her foreliggende Ændringsforslag, som ogsaa er billiget af de Medlemmer af Landstinget, der har været med i Forhandlingen med Præsidiet. Vi har alle været enige om, og jeg tror, det gælder samtlige Medlemmer i begge Ting, at den nuværende Godtgørelse ikke er tidsvarende og ikke nogen passende Erstatning for den Tid og det Arbejde, Medlemmerne maa udføre her i Rigsdagen. Efter som Rigsdagssamlingerne er blevet længere og længere og i de senere Aar har omfattet hele Aaret, er det for mange Vælgere i dette Land ikke muligt at overtage Hvervet som Rigsdagsmand uden Tab, og det er jo ikke Meningen, at man vil udelukke Folk, som ikke er velhavende og ikke har større Indtægter ved Siden af, fra at tage Del i Rigsdagsarbejdet. Jeg skal blot lige nævne, at f. Eks. en almindelig Arbejdsmand eller Haandværker, der ikke har andet at leve af for sig og sin Familie end sit personlige Arbejde, ikke i de sidste Aar har kunnet være tjent med at være Medlem af Rigsdagen, fordi Vederlaget derfor, naar man tager Hensyn til de dermed forbundne Udgifter, ikke yder det nødvendige til denne

Mands og hans Families Ophold. Naar Rigsdagen, som Tilfældet er, har været samlet omtrent hele Aaret, bliver Udgifterne ved at være herinde i København for de enkelte Medlemmer meget store. Alle Medlemmer vil indrømme, at Folk fra Provinsen ikke kan opholde sig herinde selv med den yderste Sparsommelighed under ca. 12 Kr. om Dagen. Der bliver saa kun 3 Kr. tilbage til Erstatning for Tidsspilde og til Bestridelsen af Udgifterne til Familiens Underhold. Og selv om man regner med, at for de Dage, hvor Rigsdagen ikke lægger Beslag paa Medlemmernes Arbejde, faar man den fulde Godtgørelse, vil det i disse Tider, hvor der arbejdes hele Aaret rundt, selv sammenlagt med det tidligere nævnte Overskud, aldeles ikke være tilstrækkeligt til Familiens Underhold. Det vil ikke en Gang komme op paa 2 000 Kr., og det er ikke mere end Halvdelen af, hvad de lavest lønnede af Statens Tjenestemænd oppebærer. Der har derfor ikke været nogen Meningsforskel blandt dem, der har behandlet denne Sag, og antagelig overhovedet ikke blandt Medlemmerne af begge Ting, om, at denne Godtgørelse maatte og burde forhøjes.

At Forslaget først kommer frem nu, mener jeg i og for sig er rigtigt. Rigsdagen skal ikke først sørge for sig selv. Rigsdagen har sørget for, at der til alle dem, der arbejder for Staten, ydes et passende Vederlag for deres Arbejde, og Bestemmelser herom er nu blevet gennemført, og bagefter har Rigsdagen saa sagt: Til sidst tænker vi ogsaa paa, at Godtgørelsen for det Arbejde, der ydes af selve Rigsdagens Medlemmer, maa tages op til Overvejelse. I den nu gældende Grundlov blev der vedtaget en Forandring med Hensyn til Udtrykket for det Vederlag, der skulde ydes Rigsdagens Medlemmer. I gamle Dage stod der, at det skulde være et dagligt Vederlag eller Diæter for de Dage, man arbejdede i Rigsdagen. Man har fra mange Sider længe været klar over, at man eventuelt senere vilde komme til det Resultat, at det var uheldigt, at Vederlaget ydedes paa denne Maade, og at det maaske var rigtigere at gaa over til et fast aarligt Vederlag. Derfor blev det fastsat i den nu gældende Grundlov, at det ikke skulde være et dagligt Vederlag, men at det skulde være en Godtgørelse for Arbejdet, som senere kunde forandres, efter som Rigsdagen syntes. Derfor gaar dette Forslag ud paa at yde et bestemt aarligt Vederlag til Rigsdagens Medlemmer uden Hensyn til Samlingens Længde, og at der udover dette Vederlag skal ydes et Tillæg i Henhold til Dyrtiden,